

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 1023/2012)

30 Νοεμβρίου 2012

[ΝΑΘΑΝΑΗΛ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΓΕΛΑΔΟΤΡΟΦΩΝ (Π.Ο.Α.)
ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΤΔ,

Αιτητές

- ΚΑΙ -

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση

*Δ. Παπαδόπουλος με Μ. Χάματσου (κα) και Π. Παναγιώτου,
για Α. Μαρκίδη , για τους Αιτητές.*

*Γ. Χατζηχάνα (κα) και Κ. Κλεάνθους (κα),
για την Καθ' ης η αίτηση.*

Π. Πολυβίου με Γ. Μίντλετον, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΝΑΘΑΝΑΗΛ, Δ.: Στις 20.6.2012, η Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού (εφεξής «η Ε.Π.Α.»), εξέδωσε με βάση το άρθρο 28 του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου αρ. 13(Ι)/2008 (εφεξής «ο Νόμος»), ενδιάμεση απόφαση με την οποία διατάχθηκαν οι αιτητές να προμηθεύουν με φρέσκο αγελαδινό γάλα τις εταιρείες Pittas Dairy Industries Ltd και Pittas Dairies Ltd (εφεξής «οι εταιρείες Pittas»), με 55 τόνους και 10 τόνους ημερησίως, αντίστοιχα, και με την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω εταιρείες θα καταβάλλουν στους αιτητές την αξία του γάλακτος του προηγούμενου μήνα με τραπεζικό έμβασμα μέχρι την 15^η ημέρα εκάστου μηνός, θα παραχωρήσουν τραπεζική εγγύηση προς τους αιτητές, το ύψος της οποίας θα είναι ίσο με την αξία της καθορισθείσας ποσότητας γάλακτος για περίοδο 45 ημερών και ότι οι εταιρείες θα παραλαμβάνουν καθημερινά όλες τις προαναφερόμενες ποσότητες. Σε περίπτωση που οι εταιρείες επιθυμούν διακοπή της παραλαβής όλης ή μέρους των πιο πάνω ποσοτήτων, οφείλουν να ενημερώνουν γραπτώς τους αιτητές, ένα τουλάχιστο μήνα προηγουμένως. Σε περίπτωση μη παραλαβής των ποσοτήτων αυτών από τις εν λόγω εταιρείες, χωρίς τη γραπτή συγκατάθεση των αιτητών, το προσωρινό διάταγμα θα παύει να ισχύει.

Οι αιτητές αντέδρασαν άμεσα καταχωρώντας την υπό κρίση προσφυγή, η οποία εκδικάστηκε σε σύντομο χρόνο αφού

υπήρξε συναντίληψη των διαδίκων, στη βάση εισήγησης του Δικαστηρίου, όπως αποσυρθεί η ταυτοχρόνως καταχωρηθείσα σχετική μονομερής αίτηση των αιτητών για αναστολή του εν λόγω διατάγματος, δοθούν οδηγίες για σύντομη ανταλλαγή των δικογράφων και αγορεύσεων και σύντομο ορισμό της ουσίας της προσφυγής για εξέταση.

Οι αιτητές διατείνονται ότι το εκδοθέν από την Ε.Π.Α. διάταγμα είναι έκδηλα παράνομο διότι προσκρούει στο Άρθρο 26 του Συντάγματος, συνιστώντας ανεπίτρεπτη παράβαση του δικαιώματος του συμβάλλεσθαι ελευθέρως, εξαναγκάζοντας τους να συνάψουν σύμβαση για την παροχή γάλακτος προς τις εταιρείες Pittas και μάλιστα υπό επαχθείς και ζημιογόνους όρους. Η απόφαση θεωρείται επίσης ως ενάντια στο Άρθρο 28 του Συντάγματος, αποτελούσα δυσμενή διάκριση σε βάρος των αιτητών, εφόσον οι εταιρείες Pittas έτυχαν προνομιακής και μεροληπτικής μεταχείρισης κατά τη διαδικασία λήψης απόφασης προσωρινών μέτρων.

Η προσβαλλόμενη πράξη, κατά τους αιτητές, αποτελεί πρόσθετα προϊόν ανεπαρκούς και μη δέουσας έρευνας, ληφθείσα υπό πλάνη περί τα πράγματα, στερείται επαρκούς ή νόμιμης αιτιολογίας και αποτελεί υπερβολικό μέτρο, καθ' υπέρβαση της αρχής της αναλογικότητας. Το εκδοθέν διάταγμα συνιστά επίσης μέτρο που λήφθηκε από την Ε.Π.Α. έξω από τον ορθό της ρόλο, όπως καθορίζεται νομοθετικά και από τη νομολογία, εφόσον με

το διάταγμα επιδιώχθηκε η στήριξη των εταιρειών Pittas καθιστώντας αυτές προνομιούχες, έναντι άλλων εταιρειών, ενώ κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου, που στοχεύει στην προστασία του καταναλωτή, προέβη σε ρύθμιση της αγοράς και την στήριξη των εταιρειών Pittas.

Είναι αντίθετα η θέση της Ε.Π.Α., ότι το Άρθρο 26 του Συντάγματος δίνει το δικαίωμα περιορισμού και δεσμεύσεων στην αρχή του ελευθέρως συμβάλλεσθαι, ρητά δε αναφέρεται και στην πρόληψη εκμεταλλεύσεως από πρόσωπο που διαθέτει ιδιάζουσα οικονομική ισχύ. Δυνάμει των άρθρων 3 και 6 του Νόμου, είναι δυνατή η απαγόρευση της καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπίζουσας θέσης επιχείρησης, η δε Ε.Π.Α. είναι επιφορτισμένη με την αναχαίτιση πρακτικών ή συμπεριφορών που παραβιάζουν τις αρχές του ανταγωνισμού με βάση τη νομολογία, μεταξύ άλλων, και του Δ.Ε.Ε. Προς τούτο, κατά την Ε.Π.Α., το άρθρο 28 του Νόμου επιτρέπει την εκ μέρους της λήψη προσωρινών μέτρων εφόσον στοιχειοθετούνται οι προϋποθέσεις της εκ πρώτης όψεως παραβίασης των άρθρων 3 και ή 6 του Νόμου και/ή των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η περίπτωση να είναι επείγουσα και να υπάρχει σοβαρός κίνδυνος πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης στα συμφέροντα εκείνου που υποβάλλει την αίτηση για προσωρινά μέτρα ή για το δημόσιο συμφέρον.

Κατά την Ε.Π.Α., ουδεμία πλάνη περί το νόμο και τα πράγματα στοιχειοθετείται από τα δεδομένα της υπόθεσης, η απόφαση εκ μέρους της Ε.Π.Α. είναι πλήρως αιτιολογημένη, λήφθηκε με αναφορά στα ορθά δεδομένα που περιβάλλουν την υπό κρίση υπόθεση και εντός των παραμέτρων της αρχής της αναλογικότητας.

Οι εταιρείες Pittas, ως ενδιαφερόμενα μέρη, τόνισαν κατά την αγόρευση τους στις διευκρινίσεις αφενός την προσωρινότητα του ληφθέντος διατάγματος που σκόπευε στη διατήρηση του υγιούς ανταγωνισμού στην αγορά και στην ανάγκη να διατηρηθούν οι εταιρείες Pittas εν ζωή μέχρι την τελική απόφαση της Ε.Π.Α. επί της καταγγελίας που έκαναν οι εταιρείες αυτές εναντίον των αιτητών. Το αναθεωρητικό Δικαστήριο οφείλει να ελέγξει μόνο τη νομιμότητα της ληφθείσας προσβαλλόμενης πράξης και όχι να εξετάσει την ουσία της διαφοράς των μερών. Είναι η θέση των εταιρειών Pittas, ότι απολύτως νόμιμα η Ε.Π.Α. εξέδωσε το προσωρινό αυτό μέτρο με πλήρη γνώση και αναφορά στα ορθά γεγονότα, τα οποία και έλαβε δεόντως υπόψη και στη βάση μιας πλήρους αιτιολογίας. Η επίδικη πράξη δεν αντιστρατεύεται ούτε το δικαίωμα του ελευθέρως συμβάλλεσθαι, ούτε η Ε.Π.Α. έχει εκφύγει είτε του ρόλου της γενικώς, είτε του δικαιώματος της να εκδώσει προσωρινό μέτρο, εφόσον κρίνει ότι τα κριτήρια που θέτει το άρθρο 28 του Νόμου, ισχύουν. Πρόσθετα, δεν υπάρχει διάκριση σε βάρος των αιτητών κατά

παράβαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος, ούτε και προνομιακή μεταχείριση των εταιρειών Pittas.

Προς απόφαση της υπό κρίση προσφυγής πρέπει να καταγραφούν τα εξής προοιμιακά: Η Ε.Π.Α. προχώρησε στην έκδοση του προσωρινού προσβαλλόμενου διατάγματος στη βάση των εξής ουσιωδών γεγονότων: Οι αιτητές ιδρύθηκαν το 2004, από ομάδα παραγωγών αγελαδινού γάλακτος από όλη την Κύπρο και είναι νομίμως εγγεγραμμένοι ως ομάδα παραγωγών στα πλαίσια της σχετικής Κοινοτικής Νομοθεσίας. Έχει περίπου 170 μέλη από τους 214 συνολικά αγελαδοτρόφους της Δημοκρατίας, αντιπροσωπεύει δε το 80% περίπου των παραγωγών γάλακτος στην Κύπρο, προμηθεύοντας τη συντριπτική πλειοψηφία των γαλακτοβιομηχανιών που δραστηριοποιούνται στην Κυπριακή αγορά. Οι εταιρείες Pittas είναι εγγεγραμμένες εταιρείες δυνάμει του Κεφ. 113 και ασχολούνται με την παρασκευή γιαουρτιών και γενικά γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως χαλούμι, αναρί, λευκό τυρί άλμης, κεφαλοτύρι και άλλα.

Στις 8.5.2012, οι εταιρείες Pittas υπέβαλαν προς την Ε.Π.Α. καταγγελία εναντίον των αιτητών για κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης τους κατά τη χονδρική προμήθεια νωπού αγελαδινού γάλακτος, επηρεάζοντας έτσι την ευρύτερη αγορά. Κατά τις εταιρείες Pittas, οι αιτητές επιβάλλουν, κατά τις συμφωνίες μεταξύ τους, καταχρηστικούς όρους και εξαναγκάζουν τις εταιρείες Pittas στην υπογραφή των

συμφωνιών. Οι αιτητές περαιτέρω χρησιμοποιούν αθέμιτους μεθόδους, αυξάνουν αυθαίρετα τις τιμές και εφαρμόζουν ανόμοιους όρους για ισοδύναμες συναλλαγές με άλλες γαλακτοβιομηχανίες, με αποτέλεσμα οι εταιρείες Pittas να βρίσκονται σε μειονεκτική, ανταγωνιστικά, θέση.

Οι αιτητές προέβηκαν περαιτέρω σε εξυπακουόμενη άρνηση παροχής και τροφοδοσίας γάλακτος, διακόπτοντας αδικαιολόγητα και χωρίς ενημέρωση την προμήθεια φρέσκου αγελαδινού γάλακτος κατά παράβαση των συμφωνηθέντων μεταξύ τους όρων, ενώ προέβηκαν σε κάθετο αποκλεισμό τους ως αποτέλεσμα της εξαγοράς ανταγωνιστή τους και συγκεκριμένα της εταιρείας Parouis Dairies Limited, προς την οποία οι αιτητές πωλούν το γάλα σε πιο χαμηλή τιμή, από αυτή που οι ίδιες οι εταιρείες Pittas το αγοράζουν. Γενικά, οι εταιρείες Pittas βρίσκονται σε σχέση οικονομικής εξάρτησης με τους αιτητές χωρίς να έχουν τη δυνατότητα ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης, οι δε αιτητές καταχρώνται τη σχέση αυτή, επιβάλλοντας αυθαίρετους όρους συναλλαγής και άρνηση τροφοδοσίας.

Η Ε.Π.Α. εξέτασε την καταγγελία. Αφού κάλεσε τα μέρη σε σχετικές ενώπιον της παραστάσεις, έκρινε ορθό να εκδώσει το υπό κρίση ενδιάμεσο μέτρο. Το έπραξε μέσα από μια απόφαση έκτασης 15 πυκνοτυπωμένων και με μικρούς χαρακτήρες σελίδες, στην οποία αναφέρεται το ιστορικό, η καταγγελία, και το αντικείμενο της, η προφορική διαδικασία και οι θέσεις των

μερών, η νομική εκτίμηση και η κατάληξη της. Ενδιατρίβοντας στις υπό του Νόμου διατυπωμένες προϋποθέσεις για την εξέταση και έκδοση προσωρινού μέτρου, και αφού αναφέρθηκε στη σχετική νομολογία, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τηρούνταν σωρευτικά οι τρεις προϋποθέσεις του άρθρου 28 για παραβίαση του άρθρου 6(1)(β), ότι στοιχειοθετείτο ευλόγως ισχυρή εκ πρώτης όψεως υπόθεση παράβασης, ότι η περίπτωση ήταν επείγουσα και ότι υπήρχε κίνδυνος ανεπανόρθωτης ζημιάς στις εταιρείες Pittas. Αφού τόνισε την ανάγκη σύμφωνα με την προϋπόθεση που θέτει το ίδιο το άρθρο 28, το μέτρο που θα εξέδιδε να ήταν προσωρινής και μόνο φύσης και να μην υπερβαίνει τα απολύτως αναγκαία σε έκταση, εξέδωσε το προσωρινό μέτρο που καταγράφηκε στην αρχή του παρόντος σκεπτικού με τους όρους που έθεσε.

Είναι πρόδηλο ότι δεν είναι βάσιμη η αιτίαση περί αναιτιολόγητης απόφασης. Αντίθετα με την εισήγηση των αιτητών, η προσβαλλόμενη πράξη είναι πλήρης σε αιτιολογία και πρότυπο σύνταξης και δομής που σπάνια συναντάται σε αποφάσεις του διοικητικού δικαίου. Δεν είναι βεβαίως η έκταση της απόφασης που δικαιολογεί την κρίση της δέουσας αιτιολόγησης, αλλά το περιεχόμενο της που παρά τις κάποιες αδυναμίες του, όπως θα αναφερθούν κατωτέρω, παραμένει ένα πλήρες κείμενο. Ορθά πράττοντας η Ε.Π.Α. έχοντας υπόψη την αποστολή της και το σοβαρό ζήτημα που έπρεπε να εξετάσει, δικαιολόγησε την απόφαση της καταγράφοντας πλήρες ιστορικό

και παραθέτοντας με σαφήνεια τα κριτήρια που λήφθηκαν υπόψη και τους λόγους που την οδήγησαν στην απόφαση της. Σύμφωνα με πάγια νομολογία, δέουσα αιτιολογία σε μια διοικητικής φύσεως απόφαση είναι εκείνη που δίδει την ευχέρεια και παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να αντιληφθεί τη σκέψη της διοίκησης και να ελέγξει τη νομιμότητα της απόφασης, (*Δημοκρατία ν. Γαβριήλ* (2004) 3 Α.Α.Δ. 234 και *Συμεωνίδου ν. Δημοκρατίας* (1997) 3 Α.Α.Δ. 145). Η αιτιολογία δεν πρέπει να περιορίζεται σε γενικούς και αόριστους χαρακτηρισμούς, ούτε να παραπέμπει απλώς στο Νόμο ή τα σχετικά νομοθετικά κριτήρια, άνευ ετέρου (*Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959* σελ. 186 και *Φράγκου ν. Δημοκρατίας* (1998) 3 Α.Α.Δ. 270), κάτι όμως που δεν συμβαίνει εδώ. Περαιτέρω, λακωνική και μόνο αιτιολογία δεν επηρεάζει κατ' ανάγκην τη νομιμότητα της πράξης, ούτε ισοδυναμεί με ανεπαρκή αιτιολογία, (*Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας ν. Κακαρή* (2008) 3 Α.Α.Δ. 182). Πόσο μάλλον εδώ, όπου η Ε.Π.Α. στην απόφαση της δικαιολογεί με περισσή λεπτομέρεια το λόγο λήψης της απόφασης της. Οι αιτητές διαφωνούν βέβαια με την απόφαση, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι και πλήρως, επαρκώς ή ειδικώς, αναιτιολόγητη.

Όσον αφορά την αιτίαση περί έλλειψης δέουσας έρευνας και πάλι δεν διαπιστώνεται βάση σ' αυτό το λόγο ακύρωσης. Το παράπονο εδώ είναι ότι η Ε.Π.Α. δεν έλαβε υπόψη τις γραπτές θέσεις των αιτητών, εφόσον έγινε αναφορά μόνο στα

διαμειφθέντα κατά την προφορική διαδικασία. Αυτό όμως δεν είναι ορθό. Η Ε.Π.Α. αναφέρεται ρητά στις γραπτές παραστάσεις των μερών στην αρχή της σελίδας 7 της απόφασης της, τις οποίες μάλιστα, μαζί με τις θέσεις που αναπτύχθηκαν προφορικώς, προχώρησε να συνοψίσει στη συνέχεια. Άλλωστε, οι αιτητές δεν παρέχουν στοιχεία ως προς το τι συγκεκριμένα δεν λήφθηκε υπόψη από τις γραπτές παραστάσεις και το οποίο εν πάση περιπτώσει δεν είχε αναφερθεί και προφορικά. Δέουσα έρευνα κατά τη νομολογία διαπιστώνεται να υπάρχει όταν το διοικητικό όργανο στρέφει την προσοχή του προς κάθε τι σχετικό με το θέμα που έχει να αποφασίσει, το οποίο στη συνέχεια αξιολογεί αναλόγως, (*Motorways Ltd v. Δημοκρατίας* (1999) 3 Α.Α.Δ. 447 και *Καμηλάρης v. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 725).

Επί των βασικών ζητημάτων περί παραβίασης των σχετικών συνταγματικών διατάξεων, παρατηρούνται τα εξής: οι αιτητές δεν εισηγούνται ότι η σχετική διάταξη του άρθρου 28 ή οι πρόνοιες του άρθρου 6 του Νόμου είναι αντισυνταγματικές. Με αυτό ως δεδομένο, το ερώτημα που έθεσαν οι αιτητές είναι κατά πόσο η προσβαλλόμενη απόφαση εμπίπτει στις περιπτώσεις εκείνες που το δικαίωμα σε ελεύθερη σύμβαση δύναται να περιοριστεί με νόμο. Η απάντηση που δίνουν οι ίδιοι είναι, βέβαια, αρνητική. Εισηγούνται ιδιαίτερα ότι η προσβαλλόμενη πράξη αφενός αποστερεί από τους αιτητές την επιλογή του ελευθέρως συμβάλλεσθαι, ενώ αφετέρου το εκδοθέν διάταγμα

επιβάλλει επαχθείς όρους δεδομένου ότι εξαναγκάζει τους αιτητές να συμβληθούν με τις εταιρείες Pittas, οι οποίες ήταν αφερέγγυες όσον αφορά την τήρηση των συμβατικών τους υποχρεώσεων με αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί ένα πολύ μεγάλο χρέος έναντι τους. Με την επιβολή προμήθειας 65 τόνους ημερησίως προς τις εταιρείες Pittas, οι αιτητές στην ουσία αναγκάζονται, εφόσον δεν μπορούν να παράξουν περισσότερο γάλα, να αποστερήσουν από άλλες γαλακτοβιομηχανίες με τις οποίες έχουν συμβάσεις, την αντίστοιχη ποσότητα.

Αποτελεί όμως γεγονός ότι το Άρθρο 26 του Συντάγματος περιέχει διατάξεις που δικαιολογούν τον περιορισμό του ελεύθεως συμβάλλεσθαι και σχετικές αποφάσεις δυνατόν να περιορίζουν το συνταγματικό αυτό δικαίωμα, εφόσον βέβαια δικαιολογούνται επαρκώς. Παρατηρείται δε ότι στην παρ. 1 του Άρθρου 26, ρητά μνημονεύεται η δυνατότητα Νόμου να προβλέψει την πρόληψη εκμετάλλευσης από πρόσωπα που διαθέτουν «ιδιάζουσας οικονομική ισχύν». Είναι σ' αυτά τα πλαίσια που πρέπει να ιδωθεί η παρέμβαση της Ε.Π.Α.

Ο Νόμος έχει σκοπό να ρυθμίσει και να προστατεύσει τον ελεύθερο ανταγωνισμό στη Δημοκρατία, κατ' εφαρμογή του Καν. (ΕΚ) αρ. 1/2003, ημερ. 16.12.2002, του Συμβουλίου και είναι επομένως εναρμονιστικός προς το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Δυνάμει του Άρθρου 1Α του Συντάγματος, καμία διάταξη του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν μπορεί να

θεωρηθεί ότι ακυρώνει νόμους ή εμποδίζει Κανονισμούς, Οδηγίες ή άλλες πράξεις ή μέτρα νομοθετικού χαρακτήρα που θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή τα όργανα της. Έπεται ότι το Άρθρο 26 πέραν των ιδίων αυτού περιοριστικών διατάξεων ως προς την αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων, πρέπει να ερμηνεύεται και υπό το φως του ευρωπαϊκού κεκτημένου και γενικότερα προς επίτευξη των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο πιο πάνω Ευρωπαϊκός Κανονισμός εφαρμόζει στην πράξη τους κανόνες ανταγωνισμού κατ' επιταγή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν τώρα επαναριθμηθεί στα άρθρα 101 και 102, της Συνθήκης της Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Η θεωρία του ανταγωνισμού είναι και περίπλοκη και ιδιάζουσα, αλλά για σκοπούς της παρούσας υπόθεσης είναι αρκετό να λεχθεί μονολεκτικά ότι επιχειρεί να προστατεύσει τον υγιή ανταγωνισμό ανάμεσα στις επιχειρήσεις σε όλη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τρόπο, μεταξύ άλλων, απαγορευτικό της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης μιας επιχείρησης. Στο σύγγραμμα των *Josephine Steiner & Lorna Woods: EC Law* 8^η έκδ., σε. 396, αναγράφονται τα εξής:

«Broadly speaking, the purposes of EC competition policy, which is spelt out in detail in the Commission's annual reports on competition policy, is to encourage economic activity and

maximise efficiency by enabling goods and resources to flow freely amongst Member States according to the operation of normal market forces. The concentration of resources resulting from such activity functioning on a Community, rather than a national, scale is intended to increase the competitiveness of European industry in a world market. In addition to this primary goal, and sometimes conflicting with it, Community competition policy seeks to protect and encourage small and medium-sized enterprises so that they too may play their full part in the competitive process.»

Αυτή την αρχή οφείλει να εφαρμόζει η κάθε Αρχή Ανταγωνισμού στα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 5 του Καν. 1/2003, η οποία Αρχή δύναται μεταξύ άλλων, είτε αυτεπαγγέλτως, είτε κατόπιν καταγγελίας, να εξετάζει και να λαμβάνει μέτρα που να αναχαιτίζουν την εκμετάλλευση της καταχρηστικής θέσης μιας επιχείρησης, είτε με τη λήψη προσωρινών μέτρων, είτε με την επιβολή άλλων κυρώσεων περιλαμβανομένου του προστίμου, (δείτε και *Steiner & Woods: EC Law*, ανωτέρω, σελ. 481).

Το άρθρο 28 του Νόμου δίνει τη δυνατότητα στην Ε.Π.Α., κατ' εφαρμογή όλων των πιο πάνω, να εκδίδει προσωρινά μέτρα που «κατά την κρίση της», όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1), είναι αναγκαία και προσωρινής βέβαια φύσης. Ενυπάρχει λοιπόν από την ίδια τη νομοθετική ρύθμιση, διακριτική ευχέρεια στην Ε.Π.Α. να λάβει ή να μην λάβει προσωρινά μέτρα και αν αποφασίσει να λάβει αυτά τα μέτρα, έχει την πρόσθετη ευχέρεια

να επιλέξει τους «... αναγκαίους κατά περίπτωση όρους». Δικαίως, επομένως, τόσο η Ε.Π.Α. όσο και οι εταιρείες Pittas από τη στιγμή που δεν τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας του ίδιου του Νόμου ή του άρθρου 28 αυτού, θέτουν ως παραμέτρους της εξέτασης από το αναθεωρητικό Δικαστήριο τον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης της Ε.Π.Α., την οποία έλαβε ως διοικητικό όργανο.

Το Δικαστήριο δεν θα υπεισέλθει ούτε και επιτρέπεται να πράξει τούτο, στην ουσία ή στη σοφία της προσβαλλόμενης ενδιάμεσης απόφασης της Ε.Π.Α. Αυτό εκφεύγει του ρόλου του ως αναθεωρητικού Δικαστηρίου. Παγίως, το αναθεωρητικό Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τις αποφάσεις της διοίκησης με τις δικές του, (*Παπαντωνίου κ.ά. ν. Δήμου Λευκωσίας (Αρ. 2)* (2010) 3 Α.Α.Δ. 476 και *Pamela Edward Storey ν. Δημοκρατίας* (2008) 3 Α.Α.Δ. 113). Ούτε και ασχολείται με τη διαπίστωση πρωτογενών γεγονότων, αν κατά τα άλλα η έρευνα είναι ορθή και πλήρης ή επαρκής υπό τις περιστάσεις, (*Δημοκρατία ν. C. Kassinos Construction Limited* (1990) 3 Α.Α.Δ. 3835).

Έχει ήδη αποφασιστεί πιο πάνω ότι η απόφαση είναι αιτιολογημένη και έχει ληφθεί ως αποτέλεσμα δέουσας έρευνας. Το άρθρο 6(1) του νόμου αναφέρεται ρητά και ρυθμίζει τα της καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης μιας επιχείρησης, ιδιαίτερα όταν οι πράξεις της έχουν «..... ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα», κατά την παρ. (β), τον

περιορισμό της παραγωγής ή της διάθεσης ή της τεχνολογικής ανάπτυξης προς ζημιά των καταναλωτών. Οι αιτητές λέγουν εδώ ότι η Ε.Π.Α. πλανήθηκε κατά νόμο ως προς την εξουσία της, διότι παρερμήνευσε το ρόλο της εφόσον η απόφαση της δεν στοχεύει στην προστασία των καταναλωτών, αλλά στηρίζει ουσιαστικά μια ιδιωτική επιχείρηση. Ο κ. Παπαδόπουλος κατά τις διευκρινίσεις δέχθηκε κατά τη διάρκεια της αγόρευσης του κ. Πολυβίου, ότι οι αιτητές έχουν πράγματι δεσπόζουσα θέση στην αγορά. Υπό το φως αυτού του δεδομένου ευλόγως λήφθηκε η προσβαλλόμενη ενδιάμεση απόφαση διότι στη βάση όλων των δεδομένων που τέθηκαν ενώπιον της Ε.Π.Α, η μη διάθεση γάλακτος από τους αιτητές προς τις εταιρείες Pittas είχε ως τελικό αποδέκτη τους καταναλωτές προς ζημιά αυτών, εφόσον με τον ενδεχόμενο αποκλεισμό μιας εκ των ανταγωνιστριών εταιρειών παραγωγής τυροκομικών προϊόντων συρρικνώνεται η αγορά, παραμένουν σε δεσπόζουσα θέση οι αιτητές, οι οποίοι παραδεκτά έχουν αγοράσει την εταιρεία Parouis Dairies Ltd, με αποτέλεσμα να ισχυροποιείται όχι μόνο η δεσπόζουσα θέση τους, αλλά και να μεθοδεύονται καταστάσεις εφόσον έχουν και δικό τους μηχανισμό διοχέτευσης γάλακτος και παραγωγής τυροκομικών προϊόντων, ανταγωνιζόμενοι έτσι τις εταιρείες Pittas.

Αναφέρεται και πάλι στους *Steiner & Woods: EC Law* – ανωτέρω – σελ. 403:

«A common form of anti-competitive behaviour is for business in a particular sector to come to an agreement on matters such as pricing, output and the markets in which they will sell their respective goods In many cases, businesses who coordinate aspects such as price or output reduce the competitive pressures from other businesses in the same sector. As a result, competition, is reduced which may have the effect of increasing the price of goods or services, which is detrimental to buyers.»

Δεν διαπιστώνεται λοιπόν έρεισμα στην εισήγηση των αιτητών ότι η Ε.Π.Α. προστάτευσε τα συμφέροντα των εταιρειών Pittas και το μερίδιο τους στην αγορά, σε βάρος άλλων παρόμοιων εταιρειών στην Δήμοκρατία. Διαφεύγει των αιτητών το γεγονός ότι ήταν οι δικές τους ενέργειες που ώθησαν τις εταιρείες Pittas να προβούν σε καταγγελία ενώπιον της Ε.Π.Α., ασκώντας τα νόμιμα δικαιώματα τους. Το βάσιμο της καταγγελίας και το αν έχουν ή όχι δίκαιο εν τέλει οι εταιρείες Pittas ή οι αιτητές, παραμένει να εξεταστεί από την Ε.Π.Α. κατά την τελική εκδίκαση της υπόθεσης. Υπενθυμίζεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι ένα ενδιάμεσο στάδιο. Η παραπομπή από τους αιτητές στην απόφαση *Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας ν. Δημοκρατίας μέσω Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού*, υπόθ. αρ. 496/02, ημερ. 5.10.2005, δεν έχει εφαρμογή στα υπό κρίση δεδομένα. Στην υπόθεση εκείνη κρίθηκε ότι αποστολή της Ε.Π.Α., δεν ήταν ο διοικητικός έλεγχος του Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας, αλλά η διαφύλαξη των συνθηκών ανταγωνισμού. Ως θέμα αρχής αυτή η θέση είναι

βέβαια ορθή και είναι με αυτό το γνώμονα που εδώ η Ε.Π.Α. με την ενδιάμεση απόφαση της διαφύλαξε τον ελεύθερο ανταγωνισμό και κατ' επέκταση προστάτευσε τους καταναλωτές.

Κρίνεται ορθή η θέση των δικηγόρων της Ε.Π.Α. μέσα στα πλαίσια του άρθρου 28 ότι ήταν εύλογη η παρέμβαση της προς τους αιτητές ώστε να διατάξει την παύση της παράβασης ως αποτέλεσμα κατάχρησης της δεσπόζουσας θέσης των αιτητών. Εάν δεν εκδιδόταν η προσβαλλόμενη πράξη αυτό θα είχε επίπτωση στα δικαιώματα των εταιρειών Pittas, οι οποίες και προέβηκαν στην καταγγελία, τα συμφέροντα των οποίων έπρεπε να διατηρήσει η Ε.Π.Α. με ενδιάμεση απόφαση της μέχρι την τελική κρίση επί της ουσίας των καταγγελιών. Μέσα στα πλαίσια του άρθρου 28, η Ε.Π.Α. αφού έκρινε ότι οι αιτητές κατείχαν δεσπόζουσα θέση θεώρησε ευλόγως, για τους λόγους που εκτενώς εξηγούνται στην απόφαση της, ότι οι αιτητές προέβαιναν σε εξυπακουόμενη άρνηση παροχής και τροφοδοσίας γάλακτος προς τις εταιρείες Pittas, με αποτέλεσμα να υπάρχει εκ πρώτης όψεως ισχυρή παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου. Έκρινε επίσης εύλογα ότι ο εφοδιασμός των εταιρειών Pittas από ανταγωνιστές των αιτητών δεν μπορούσε να παρέχει μια συνεχή και απρόσκοπτη προμήθεια γάλακτος.

Η δεσπόζουσα θέση των αιτητών χρησιμοποιήθηκε ακριβώς καταχρηστικά εναντίον των εταιρειών Pittas εφόσον οι αιτητές προμήθευαν την ποσότητα γάλακτος που δεν

προωθούσαν προς τις εταιρείες Pittas, σε τρίτες εταιρείες, οι οποίες με τη σειρά τους πωλούσαν γάλα στις εταιρείες Pittas. Η Ε.Π.Α. δεν παρέλειψε να σημειώσει ως ένδειξη της κατάχρησης της δεσπόζουσας θέσης των αιτητών και το γεγονός ότι είχε σημειωθεί μεγάλη αύξηση στην ποσότητα γάλακτος που παραλάμβανε η ανήκουσα από τον Ιανουάριο του 2012 στους αιτητές, εταιρεία Parouis Dairies Limited.

Εύλογα επίσης η Ε.Π.Α. στο σκεπτικό της απόφασης της έλαβε υπόψη ότι η μείωση ή αναχαίτιση της προμήθειας του αγελαδινού γάλακτος στις εταιρείες Pittas, θα σήμαινε το ενδεχόμενο κλείσιμο της επιχείρησής τους διότι δεν θα μπορούσαν να ικανοποιήσουν τους υφιστάμενους πελάτες τους. Είναι γεγονός ότι η Ε.Π.Α. στην απόφαση της δεν μνημονεύει ειδικά τους καταναλωτές και τα συμφέροντά τους, (η μια από τις αδυναμίες της απόφασης), αλλά αυτό προκύπτει ευλόγως ως φυσιολογική απόρροια της αναφοράς της ότι δεν θα ικανοποιούνται οι πελάτες τους, που είναι βεβαίως μέρος του καταναλωτικού κοινού. Άλλωστε, η θέση των αιτητών ότι δεν προκαλείτο ζημιά στους καταναλωτές με τη μη διάθεση του γάλακτος προς τις εταιρείες Pittas, διότι αυτή η ποσότητα θα διοχετευόταν σε άλλες τρίτες εταιρείες, τέθηκε ενώπιον της Ε.Π.Α. ως επιχείρημα, (σελ. 7 της απόφασης), και λήφθηκε υπόψη από αυτήν. Οι αιτητές διαπράττουν σφάλμα αρχής όταν διατείνονται ότι η Ε.Π.Α. στήριξε με την απόφαση της μια ιδιωτική επιχείρηση σε βάρος άλλων, επεμβαίνοντας έτσι στη

ρύθμιση της αγοράς διότι βλέπουν την απόφαση μόνο από τη δική τους οπτική γωνία. Αναμφίβολα, όπως αναφέρεται και στην αγόρευση της Ε.Π.Α., η αποτροπή εξόδου μιας επιχείρησης από την αγορά ευνοεί βεβαίως την ίδια την επιχείρηση, αλλά από την άλλη η διατήρηση της στην αγορά ευνοεί ταυτόχρονα τον υγιή ανταγωνισμό και τους καταναλωτές.

Όπως υποδείχθηκε και πιο πάνω, η λήψη προσωρινών μέτρων βασίζεται βέβαια στις προϋποθέσεις που καθορίζει το άρθρο 28, αλλά και στην εκτίμηση στη συγκεκριμένη περίπτωση του ενδεχομένου και μόνο οι πράξεις της δεσπόζουσας επιχείρησης να ζημιώνουν τους καταναλωτές, (δέστε κατ' αναλογία την υπόθεση *La Cing S.A. v. Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, υπόθ. T-44/90, (1992) Συλλογή II-1, σκέψεις 3 και 62). Και πάλι οι αιτητές έκαναν αναφορά στην προαναφερθείσα απόφαση *Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας* – πιο πάνω –, ως προς το ότι δεν υπήρχε εκεί επαρκής αιτιολογία με την κρίση της Ε.Π.Α. ότι οι εκεί αιτητές δεν είχαν καταφέρει να διασφαλίσουν επαρκείς ποσότητες γάλακτος, αλλά και πάλι δεν υπάρχει αντιστοιχία με τα υπό κρίση γεγονότα. Υπενθυμίζεται, σε αντίθεση με τα δεδομένα της προαναφερθείσας απόφασης, ότι η προσβαλλόμενη πράξη αποτελεί ενδιάμεση και μόνο απόφαση με σκοπό τη διαφύλαξη των υγιών συνθηκών ανταγωνισμού. Στις υποθέσεις που αναφέρουν οι αιτητές (*United Brands Company and United Brands Continentaal BV v. Commission* (1978) ECR 207,

Commercial Solvents v. Commission (1974) ECR 223 και *CBEM v. CLT and IPB* (1985) ECR 3261), έγινε λόγος για έκδηλη κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης και ότι η άρνηση προμήθειας υπάρχει μόνο όταν ο προμηθευτής επιχειρεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό προς ίδιον όφελος. Όμως εδώ, σε ενδιάμεσο πάντοτε στάδιο, η Ε.Π.Α. έκρινε, εύλογα, ότι υπήρχε εκ πρώτης όψεως ισχυρή εύλογη υπόθεση παράβασης του άρθρου 6, για τους λόγους που εξήγησε.

Παραπονούνται οι αιτητές ότι υπάρχει χρέος των εταιρειών Pittas προς αυτούς και με παραδεκτό, στη βάση των συμβάσεων που υπογράφηκαν μεταξύ των δύο μερών, το οφειλόμενο ποσό, κακώς η Ε.Π.Α. επενέβη στο να ρυθμίσει ουσιαστικά το χρέος αυτό παρεμβαίνοντας έτσι έμμεσα και στη δικαστική διαδικασία που έχει καταχωρηθεί από τους αιτητές εναντίον των εταιρειών Pittas στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας με την υπ' αρ. αγωγή 1378/2012, ημερ. 24.2.2012. Οι εταιρείες Pittas, όμως, αμφισβητούν το ύψος του ποσού ενώ, όπως εξηγείται τόσο στην αγόρευση τους, όσο και στην αγόρευση της Ε.Π.Α., έγιναν προσπάθειες από τις εταιρείες Pittas για εξόφληση ή διευθέτηση του χρέους με διάφορους τρόπους που δεν έγιναν όμως δεκτές από τους αιτητές. Αυτά τα θέματα ήσαν υπόψη της Ε.Π.Α., η οποία τα ανέφερε και τα συζήτησε στην απόφασή της, έτσι ώστε να μην μπορεί να γίνεται λόγος για πλάνη περί τα πράγματα. Είναι άλλωστε φανερό ότι η απόφασή της Ε.Π.Α. με τη δικαιωματική παρεμβολή της μετά την καταγγελία που ήχθη

ενώπιον της, δεν παρεμβαίνει με οποιοδήποτε τρόπο στη δικαστική διαδικασία διότι άλλο είναι εκεί το ζητούμενο, δηλαδή, ο καθορισμός του χρέους, ενώ εδώ η Ε.Π.Α. κλήθηκε να αποφασίσει τις τυχόν παραβιάσεις των διατάξεων του Νόμου από τους αιτητές. Το ζήτημα δεν εξαντλείται στην απλή άρνηση των αιτητών να προμηθεύσουν με γάλα τις εταιρείες Pittas λόγω παραβίασης των μεταξύ τους συμφωνιών, από την τελευταία, ώστε να εκφεύγει και του ρόλου της Ε.Π.Α., εφόσον, ως εισηγούνται οι αιτητές, στις σελ. 25-26 της αγόρευσης τους, η διαφορά αποτελεί διαφορά στο ιδιωτικό δίκαιο. Είναι βεβαίως τέτοια διαφορά, αλλά με σαφείς προεκτάσεις στο δίκαιο του ανταγωνισμού, λόγω της δεσπόζουσας θέσης των αιτητών.

Ούτε η αιτίαση περί πλάνης περί τα πράγματα, όσον αφορά την εθνική ποσόστωση γάλακτος, ευσταθεί. Αντίθετα, η Ε.Π.Α. στην απόφαση της αναφέρθηκε στα δεδομένα του περιορισμού στην παραγωγή φρέσκου αγελαδινού γάλακτος, στην Κυπριακή αγορά, ως αποτέλεσμα της πρακτικής που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναφορικά με τις ποσοτώσεις στην παραγωγή. Άρα λήφθηκε υπόψη κατά το σκεπτικό της απόφασης.

Άλλο παράπονο των αιτητών είναι ότι δεν υπήρχε οτιδήποτε το κατεπείγον για την έκδοση του υπό κρίση διατάγματος τη στιγμή μάλιστα που οι ίδιες οι εταιρείες Pittas είχαν, με δική τους επιστολή προς τους αιτητές ημερ. 20.12.2011,

ζητήσει την αναστολή της παραλαβής γάλακτος από τους αιτητές σε αμφότερα τα εργοστάσια τους υπό το φως της «.... προφανούς έντονης οικονομικής πίεσης που αντιμετωπίζει η Εταιρεία μας, και της αναμενόμενης αυριανής ένταξης της Εταιρείας μας, με την κατάθεση των εις χείρας σας επιταγών στο ΚΑΠ». Παρατηρείται, όμως, ότι μεταγενέστερα αυτής της επιστολής των εταιρειών Pittas, οι ίδιες ζήτησαν από τους αιτητές στις 11.1.2012 την εξεύρεση τρόπων για εκ νέου παράδοση και προμήθεια αγελαδινού γάλακτος ούτως ώστε οι εταιρείες να παραμείνουν βιώσιμες. Το ζήτημα θεωρήθηκε από τις εταιρείες Pittas στην εν λόγω επιστολή τους ως επείγον, όπως αναφέρεται στην καταληκτική παράγραφο της επιστολής (παράγραφος Ζ στην προσφυγή), αλλά ουσιαστικά δεν έγιναν δεκτές από τους αιτητές με δική τους επιστολή ημερ. 24.1.2012. Οι προσπάθειες επαναπρομήθειας συνεχίστηκαν και από τους δικηγόρους των εταιρειών Pittas, με επιστολή τους ημερ. 20.4.2012, χωρίς όμως ουσιαστικό αποτέλεσμα, διότι οι αιτητές επέμεναν αφενός στην εκ μέρους των εταιρειών Pittas προηγούμενη τήρηση των υποχρεώσεων τους, ενώ είχε ήδη καταχωρηθεί η προαναφερθείσα αγωγή εκ μέρους των αιτητών λόγω των τεραστίων, κατ' ισχυρισμόν, ζημιών που αυτοί υπέστησαν λόγω της αιφνίδιας διακοπής της προμήθειας γάλακτος προς τις εταιρείες Pittas.

Δεν αποτελεί, βεβαίως, για το παρόν αναθεωρητικό Δικαστήριο, θέμα προς εξέταση η διαφορά των μερών είτε ως

προς το χρέος, είτε ως προς την πιθανότητα επιτυχίας της αγωγής στην οποία, όπως ανέφερε ο κ. Πολυβίου κατά τις διευκρινίσεις, δεν καταχωρήθηκε ακόμη έκθεση απαίτησης, ενώ οι εταιρείες Pittas έχουν σκοπό να προβάλουν ανταπαίτηση. Η ουσία είναι ότι υπό το φως των γεγονότων αυτών, μετά δηλαδή την αποτυχία των προσπαθειών συναλλαγής, το θέμα όντως κατέστη επείγον για τις εταιρείες Pittas εφόσον, όπως οι ίδιες κατέγραψαν στις επιστολές τους, βρίσκονταν στα πρόθυρα κατάρρευσης. Κατ' αναλογία με τα λαμβανόμενα στις αστικές υποθέσεις, θεωρείται θεμιτό για ένα διάδικο να αναμένει την τελεσφόρηση εξώδικης διευθέτησης ή την προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση, προτού εγείρει αγωγή, (εδώ την καταγγελία προς την Ε.Π.Α.), (δέστε *ΧατζηΓαβριήλ ν. Επενδυτικού Συγκροτήματος Συνεργατικών Εταιρειών Λευκόνοικο Ατδ* (2003) 1 Α.Α.Δ. 606, *Ρένα Αριστοτέλους Ατδ ν. Benfleet Enterprises Ltd* (2006) 1 Α.Α.Δ. 280 και *Ιερά Μητρόπολη Πάφου ν. Aristo Developers Ltd*, Πολ. Έφ. αρ. 211/2010, ημερ. 14.7.2011).

Η Ε.Π.Α. αναφερόμενη στις προϋποθέσεις λήψης προσωρινών μέτρων έκανε ρητή αναφορά στο θέμα του επείγοντος, το οποίο συνδύασε ευλόγως με το κριτήριο της ύπαρξης σοβαρού κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης, κρίνοντας από τα δεδομένα ότι η ανεπανόρθωτη βλάβη ήταν ένας ουσιαστικός κίνδυνος για τις εταιρείες Pittas, εφόσον η απώλεια που θα είχαν χωρίς την έκδοση του προσωρινού μέτρου δεν θα ήταν μόνο χρηματική, αλλά και ενδεχομένως θα τις οδηγούσε σε

μόνιμη απώλεια του μεριδίου τους στη αγορά με ενδεχόμενο το κλείσιμο της επιχείρησης. Όπως σημείωσε η Ε.Π.Α. στη σελ. 14 της απόφασης:

«Σε μια τέτοια περίπτωση, υπάρχει κίνδυνος η τελική απόφαση της Επιτροπής να μην μπορεί να αποκαταστήσει τη θέση τους εκ των υστέρων.»

Στην απόφαση της *Ευρωπαϊκής Επιτροπής 87/500/ΕΟΚ, BBI/Boosey & Hawkes* (1987) EEL 286, λέχθηκε, στα πλαίσια εξέτασης προσωρινών μέτρων, ότι ήταν θεμιτό να ζητηθεί από μια εταιρεία να επαναλάβει αμέσως τις προμήθειες της προς άλλη εταιρεία, η οποία κινδύνευε άλλως να παύσει να εμπορεύεται με αποτέλεσμα τον κίνδυνο άμεσης βιωσιμότητας της. Το σκεπτικό ήταν ότι:

«τυχόν πόρισμα στην κύρια απόφαση ότι η B & H είχε καταχραστεί της δεσπόζουσας θέσης της σύμφωνα με το άρθρο 86, θα είχε συμβολική σημασία εάν, εν τω μεταξύ, η BBI και οι άλλες επιχειρήσεις είχαν αναγκαστεί να παύσουν τις εργασίες τους.»

Οι αιτητές επιδιώκουν επίσης την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης επί τω ότι δεν τέθηκε ημερομηνία λήξης της ισχύος του προσωρινού διατάγματος, ούτως ώστε να αφήνεται σε εκκρεμότητα για περισσότερο χρόνο από ό,τι χρειάζεται. Είναι γεγονός, και αυτό αποτελεί τη δεύτερη αδυναμία του σκεπτικού της απόφασης της Ε.Π.Α., ότι δεν

υπάρχει ρητή αναφορά σε ημερομηνία λήξης του διατάγματος ή ημερομηνία επιστροφής του προς περαιτέρω έλεγχο, κατά τα ανάλογα λαμβανόμενα στα προσωρινά διατάγματα που εκδίδονται στις αστικές υποθέσεις. Αυτό, εισηγούνται οι αιτητές, παραβιάζει το άρθρο 8 του Κανονισμού (ΕΚ1/2003), το οποίο καθορίζει ότι αποφάσεις που λαμβάνονται λόγω σοβαρού κινδύνου και ενδεχομένου ανεπανόρθωτης βλάβης, εφαρμόζονται για ορισμένο χρονικό διάστημα.

Σύμφωνα με τα όσα οι δικηγόροι της Ε.Π.Α. ισχυρίζονται στην αγόρευση τους και αυτό παρουσιάζεται να είναι ορθό, το άρθρο 8 αφορά την ίδια την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και όχι τις εθνικές Επιτροπές Ανταγωνισμού. Ούτε η απόφαση εδώ της Ε.Π.Α. βασίστηκε στο άρθρο 8, διότι ακριβώς αυτό αφορά τις προϋποθέσεις έκδοσης προσωρινών μέτρων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, παρατηρείται ότι το ορθό θα ήταν η Ε.Π.Α. να καθόριζε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα αναθεώρησης του διατάγματος. Όμως η Ε.Π.Α., δεν παρέλειψε να τονίσει σε αρκετά σημεία της απόφασης της ότι το διάταγμα αποτελούσε απλώς προσωρινή προστασία και ότι θα έπρεπε να μην υπερβαίνει σε έκταση τα υπό τις περιστάσεις απολύτως αναγκαία μέτρα. Στο ίδιο το λεκτικό του προσωρινού διατάγματος αναφέρεται ότι το διάταγμα θα «..... ισχύει μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης από την Επιτροπή επί της

καταγγελίας ή την παύση της ισχύος του παρόντος διατάγματος.». Εφόσον το όλο ζήτημα είναι επείγον, αναμφίβολα αναμένεται από την Ε.Π.Α. να ολοκληρώσει την εξέταση της καταγγελίας επί της ουσίας της το ταχύτερο δυνατόν, ώστε το προσωρινό μέτρο να παύσει να ισχύει.

Όπως ορθά αναφέρουν οι εταιρείες Pittas στη δική τους αγωγή, η αίτηση για προσωρινά μέτρα είχε καταχωρηθεί από τις εταιρείες αυτές στα πλαίσια της καταγγελίας τους και, επομένως, η χρονική διάρκεια του διατάγματος μέχρι την τελική απόφαση επί της καταγγελίας δεν αφίσταται του λογικού εκείνου μέτρου που η Ε.Π.Α. δύναται να λάβει με βάση το άρθρο 28 του Νόμου ως μέτρο προσωρινής και συντηρητικής φύσεως που δεν θα υπερβαίνει το απολύτως αναγκαίο. Εξ ου και η τραπεζική εγγύηση που τέθηκε προς τις εταιρείες Pittas, ως μέρος του διατάγματος, καθόρισε την αυτόματη ανανέωση της στις 15 εκάστου μηνός με ισχύ μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης. Μάλιστα, προνοήθηκε ότι σε περίπτωση παράβασης των όρων έγκυρης πληρωμής της αξίας της μηνιαίας ποσότητας γάλακτος που παραλαμβάνεται, το διάταγμα θα παύει να ισχύει. Η τελευταία αυτή ρύθμιση επιλύει και το θέμα της αναλογικότητας που έθεσαν οι αιτητές ότι δηλαδή ο εξαναγκασμός τους να προμηθεύουν με γάλα τις εταιρείες Pittas, είναι δυσανάλογο μέτρο προς τα όσα οι ίδιες οι εταιρείες Pittas υποχρεούνται να πράττουν.

Παραπονούνται επίσης οι αιτητές για δυσμενή διάκριση κατά παράβαση και του Άρθρου 28 του Συντάγματος, επί τω ότι οι εταιρείες Pittas έτυχαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον της Ε.Π.Α. ευμενέστερης και μεροληπτικής μεταχείρισης έναντι των ιδίων των αιτητών, εφόσον όταν οι εταιρείες Pittas αιτήθηκαν αναβολή της ακρόασης που ήταν ορισμένη στις 21.5.2012, τους παραχωρήθηκε αναβολή εννέα ολόκληρων ημερών, ενώ όταν οι αιτητές ζήτησαν αναβολή για βάσιμους λόγους τους παραχωρήθηκε αναβολή ενάμιση μόνο ημέρας.

Η Ε.Π.Α. αναφέρεται στο ιστορικό της διαδικασίας στις σελ. 3-5 της απόφασης της και μνημονεύεται εκεί ο λόγος της άρνησης να δοθεί αναβολή, το αίτημα της οποίας στηρίχθηκε στο διορισμό και δεύτερου δικηγορικού γραφείου προς εκπροσώπηση των αιτητών. Ο δικηγόρος κ. Αλέκος Μαρκίδης που είχε διοριστεί μαζί με το δικηγορικό γραφείο Παπαδόπουλος, Λυκούργος & Σια ΔΕΠΕ, ζήτησε αναβολή λόγω του ότι δεν θα μπορούσε να παρευρεθεί στην ακρόαση που ορίστηκε 1.6.2012 διότι θα παρευρίσκετο σε υπόθεση ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού. Αυτή την αναβολή αιτήθηκε μια ημέρα πριν την 1.6.2012.

Όπως σημειώνει και η Ε.Π.Α. στην αγόρευση της, αλλά και στο σκεπτικό της απόφασης της, αρχικά η υπόθεση ορίστηκε για ακρόαση στις 21.5.2012, η Ε.Π.Α. αποδέχθηκε αιτήματα για

αναβολή της διαδικασίας από αμφοτέρα τα μέρη έχοντας υπόψη ότι ουδείς των διαδίκων είχε ένσταση για ολιγοήμερη αναβολή. Η άρνηση αναβολής για το λόγο που προέκυψε με το διορισμό και νέου δικηγόρου για τους αιτητές, αποτελούσε ζήτημα διακριτικής ευχέρειας της Ε.Π.Α. η απόφαση της οποίας δικαιολογήθηκε πλήρως με βάση τις αρχές που λαμβάνονται υπόψη στο θέμα, παραθέτοντας προς τούτο σχετικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η εν λόγω άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του διοικητικού οργάνου ουδόλως δείχνει μεροληπτική στάση υπέρ των εταιρειών Pittas και εναντίον των αιτητών, ούτε δυσμενή διάκριση, γεγονός το οποίο καθίσταται φανερό από την ανάπτυξη του σκεπτικού της Ε.Π.Α., κατά το οποίο λήφθηκαν υπόψη όλες οι θέσεις αμφοτέρων των πλευρών.

Υπό το φως όλων των ανωτέρω, η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των αιτητών και υπέρ της καθ' ης, όπως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Η προσβαλλόμενη πράξη επικυρώνεται με βάση το Άρθρο 146.4(α) του Συντάγματος.

Στ. Ναθαναήλ,

Δ.

/ΕΘ